

Христо Маджаров

ПЪТЯТ
КЪМ
БОГА

Акад. Христо Магжаров

ПЪТЯТ

КЪМ

БОГА

Алфиола

Варна

2017

*Бог е Любов. Божествената Любов ражда Живота.
Смисълът на Живота се състои в общение с Бога.
Общението с Бога гради Живия морал на човека.
За основа на успешен градеж се поставя Доброто.
Доброто носи Живот, Светлина и Свобода за душата.
Доброто е плод на Любовта през всички векове.
Любовта е плод на Духа. Духът е проява на Бога.*

---

*Лекцията "Пътят към БОГА" е изнесена на събора на Сините
камъни - Сливен, 2017 г. и във Варна - 22 юни 2017 г.*

© СД "Алфиола"

© акад. Христо Магжаров

САМО ЗА ВЪТРЕШНО ПОЛЗВАНЕ!

ТЕМАТИЧНО СЪДЪРЖАНИЕ

Защо търсим Бога?	4
Живите думи	6
Защо трябва да се молим?	7
Какво е молитвата?	8
Стълбата на Яков	10
За какво да се молим?	11
Кога да се молим?	12
Къде да се молим?	13
Как да се молим?	14
Малословие	16
Накъде да се обръщаме?	17
Поза на тялото	17
Бързи молитви	18
Колко да се молим?	19
Истинската молитва	19
Чута молитва	21
Тесният път	22
Божествените състояния	23
Общение с Бога	26
Учителят, Школата и ние	29
Литература	31

ЗАЩО ТЪРСИМ БОГА?

В нашия динамичен век на кризи и борби, всички сме много заети с грижи за оцеляване по хоризонтала – във външния свят. Този свят е бил за нас реален, в него сме търсили любов и радост. Чували сме за духовен свят, за Бог, но сме го смятали за религия. Ала при изпитанията на живота нашите цветни мечти се пукат като сапунени мехури, много надежди обръщат празно дъно и „истини“ оголват зловещ зъб... След много разочарования, страдания и мъки разбираме, че сме търсили в погрешна посока.

Тогава обръщаме посоката нагоре – към Висшата Сила, към Бога.

„Това Обръщане е велик момент – разцъфване на човешката душа” – говори Учителят.

Обръщаме гръб на материята и попадаме в капана на Религиите. Те говорят за Бог, но с една остаряла терминология, в рамките на култа, далеч под нивото на пробуждащото се Планетарно съзнание. Техните платени служители подхождат користоно към търсещите, изискват сляпа вяра към тях и подготвят бъдещите ни разочарования.

„Идеята на днешните хора за Бога е идея на пагналото човечество. Те се нуждаят от молитва, която може да изправи живота им” – констатира Учителят.

Може би това е необходимо за израстване на душата, за развиване на способност за Различаване и за изработване на „магнетичен център”, който да ни ориентира към Школа с Учител на Истината – Сат Гуру, както казват на Изток.

Не е лесно да Го открием, но с малко късмет, който търсиц намира; който чука, му се отваря и който иска, му се дава.

Имаме върховен късмет, че сме открили такава Школа, над портата на която стои надпис: „Глава на Твоето Слово е Истината”. В тази Школа Учителят ни дава Духовен Ключ с код за отваряне Портала на материалния ни затвор, зад който е Пътят към Свободата.

Този ключ ни помага да спестим много противоречия в буквите на цензурираното Писание и да избегнем лъжливите внушения на ритуала и евангелизма.

По този повод Учителят говори:

„Когато ние кажем: „Може ли да видим Господа?“, евангелистите отговарят: „Бога никога никой не Го е виждал“. Не, не! Слепите хора не са Го видели, а всички хора, на които очите са отворени, са го видели поне един път в годината. А който е писал Евангелието, е пропуснал думите „... в своето невежество“, понеже Бог не е на невежите, на слепите, Бог Го е видял всеки, който има Божествено знание. Православните пък ще кажат: „Господ е толкова свят и чист, че ние, грешните хора, сме недостойни да Го видим, но чрез някой – правоверен, светия, свещеник, той да се помоли заради нас, че дано Господ се смили.“ Затуй сме дошли до тоя хал, защото пращаме при Бога все такива нескопосници!...

Не казвайте: „Няма да видя Господа!“

Кажете тъй:

„Аз ще направя всичко възможно, но ще Го видя този Господ, искам да ми проговори, една дума да ми каже.“

Ще Го видите и ще ви каже тази дума и във вас ще стане един преврат. И вие ще минете от едно състояние в друго. И ще придобиете ум на един ангел. И ще кажете като слепия:

„Сляп бях едно време, но сега виждам!

Невежа бях едно време, но сега зная. Зная, защото ме озари Светлината на онзи Бог, и сега Го познавам...“

В този Божествен път ние правим трансформация на нашата личност. Отрицателните чувства се превръщат в Радост; кривналите мисли се изправят, завеси се вдигат пред духовния ни взор и нова Виделина очертава Вътрешното Духовно царство.

И влизаме в Божията Обител, по чийто модел трябва да преустроим света така, „както е горе на Небето“.

Животът ни придобива нов смисъл – Общение с Бога.

ЖИВИТЕ ДУМИ

„Животът е една загадка – говори Учителят. – Той има реални и нереални прояви. Проявите имат теоретично и практически значение. Трябва да реализирате, а не да теоретизирате!”

По това се отличава Школата на Учителя от тази на теософите.

„Кажете ли „не мога”, с това спирате реализацията.

Кажи „Аз Мога!” И търси начин за практична реализация!”

Затова преди 100 години (1917 г.) Учителят даде магичното упражнение „Мога!” В обяснителните беседи Той дава задача по 10 пъти на ден да се повтарят живите думи „Здраве”, „Радост”, „Любов”, „Простота”.

И не само да се повтарят, а и да се изживяват с ум и сърце.

Така формите на мисълта и чувството пресъздават света.

И Учителят пита учениците какво чувстват, какви промени настъпват у тях.

При вживяване в думата „Здраве”, Умът и Сърцето правят хармоничен акорд, мозъкът отделя ендорфини и други непознати сили, които осигуряват хармонична работа на организма.

Само здравият може правилно да разбира и да прилага Словото.

Седмица след започване на упражнението „Мога”, Учителят дава утвърждението „РАДОСТ”.

„Всяка сутрин по 10 пъти изговаряйте думата „радост” и ще видите, че в света има живи сили. Необходимо е за вас да храните тяло, сърце, ум и душа. И елате при мен след 6 месеца да кажете какъв е ефектът.”

През 1930 г. (13 години след упражнението „Мога”), в беседата „Общение с Бога” Учителят казва какъв е ефектът: *Пулсът се увеличава, приливът на кръв в сърцето се усилва. Душата се разширява, за да стане „обширна като Вселената”.*

Етимологично Ра-дост означава „Слънцето достигам”!

„ПРОСТОТА – това се изисква от всинца ви, не значи да сте прости, а всичките ви знания да се опростят... Разбиранията ви трябва да бъдат ясни и прости... Простота трябва да има в умовете и в сърцата ви.”

Знания се опростяват, както се съкращават дроби $8/20 = 2/5$. Натруфените фрази са като надути балони. Великите истини са винаги прости. „Когато сте разтревожени, изговорете думата „простота“ и ще усетите тишина в душата си.”

„Всяка добра дума трябва да произвежда утихване у вас.”

Най-добри думи изричаме в молитви към Висшата сила, независимо от Името ѝ: Бог, Творец, Първото Начало, Космичен Разум...

Учителят говори:

„МОЛИТВАТА е друга реална страна на живота.”

ЗАЩО ТРЯБВА ДА СЕ МОЛИМ?

„Атеистите мислят, че молитвата е само за простите.”

Те не разбират духовния живот и не приемат чудесата, правени от Посветените. И наричат тези чудеса „случайност”, „преувеличение”. Мойсей знаел за идващия отлив, като превел хората си през морето; изплашените от бурята рибари помислили за Исус и бурята спряла, а те го украсили с ходещия по водата; или че съненият Петър видял как вдъхновено се моли Исус и си въобразил, че там е и Мойсей и тъй тръгнала легендата за Преображението и т.н...

Съзнанието на атеистите е на ниско ниво, не знаят за висшите му степени и наричат Посвещенията „Просвещения”.

А Животът на напредналите ученици и Учители е все молитва.

Чудеса е имало винаги, стават и сега. Но нито сляпата вяра, нито духовното тълкуване могат да обяснят тяхната същност, ако не се познава духовният ключ, даден от Учителя.

През лятото на 1926 г. до Мусаленското езеро, ученик пита:

– Учителю, защо да се молим, щом Бог знае нашите нужди?

– Да, Той знае нашите нужди и е приготвил благата за нас, и ние, като се молим, отиваме да си ги вземем – отговаря Учителят. – При молитва ставаме съзвучни с Божественото и приемаме, което е за нас.

Молитвата е сила, която помага във всички случаи на живота. Необходима е за укрепване на тялото, за пробуждане на съзнанието; за изучаване на Божествения език; за изправяне на мислите, за извисяване на чувствата; за да получим Познание; за ограждане от агресията на света, от лоша карма;

за повишаване на вибрацията на аурата; за чистене от атавистични наслоения; за черпене на сили от Невидимия свят; за връзка с други стремящи се; за осмисляне на живота.

„Молитвата е дишането на човешката душа, чрез нея тя се храни.“ „Който не се моли, огрубява, става мрачен и недоволен. Лицето му става тъмночервено; челото му – ниско и отива назад; брадата му намалява и хлътва – волята отслабва. Ако забравяме Бог като същина, която протича през нас, не можем да бъдем благородни.“

Без молитва, въвн от Бога няма въз-питание (хранене отгоре), няма религия (връзка тяло-душа), наука, любов... Което се върши без молитва, отегчава човека. Чрез молитва възвръщаме изгубеното.“

КАКВО Е МОЛИТВАТА?

Учителят на една древна Школа попитал свой напреднал ученик:

– Какво мислиш за молитвата?

– Нищо не мисля, Учителю! Когато се моля, умът ми е притихнал като спокойно езеро, сърцето ми е отворено като пролетно цвете, душата ми пее, а Духът ми говори с Бога.

„Молитвата привлича Божествена Светлина“ – говори Учителят.

„Философствате ли много, вие сте далеч от Мъдростта. Не философствайте, за да бъдете при нозете на своя Учител!“

По въпросите на молитвата има спорове от философска, научна и от религиозна гледна точка. Учените спорят за необходимостта от молитвата, дали тя е нещо нормално в човешкия живот. Религиозните спорят върху формата и начина на молене – дали трябва да сме прави или коленичили.

Значи – въпрос на гледна точка, а тя зависи от типа на човека, според доминиращия в него център. Така се очертават няколко вида молитва:

I – чисто физическа – за здраве на тялото; II – от желанията на сърцето; III – като една форма на ума; IV – като стремеж на душата и V – като утвърждение на Духа.

Ученик от провинцията (Камбуров) дошъл в София късно през една зимна нощ и се упътил към дома на Учителя на ул.

„Опълченска” 66. Не смеел да почука, но започнал да замръзва и чукнал съвсем слабо. Лампата светнала и Учителят му отворил. После ученикът попитал:

– Вие знаехте, че аз чакам отвън пред вратата. Защо трябваше да чукам?

– Това е законът: „чукайте и ще ви се отвори; искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите!” – отговорил Учителят.

Учителят говори:

„МОЛИТВАТА е хлопане, искане и търсене.”

„Благородството на душата зависи от мисълта ѝ към Бога.

Защото единственият Учител на душата е Бог.”

„Молитвата е привилегия, израз на Свободата.

Контактът с Бога носи Благословение, неизчерпаеми богатства. Да се молиш, значи да обърнеш ума, сърцето, душата и Духа си към Източника на живота, от който си излязъл.

Молитвата прави най-висшата разумна връзка с невидимия свят. Така се свалят висши Енергии от невидимия свят, за развитието ни.“

Това означава, че молитвата е метод за духовна синергетика.

„Който се научи да се моли правилно, става велик агент.”

„Небето не разбира какво искате от него, ако мислите без чувства. Молитва без чувство е като сух клон, който не праща аромат нагоре.

Една полувярваща декламирана молитва не прескача дори етерния слой на аурата. В Молитвата трябва да участва цялото пламенно сърце...”

„Молитвата е общение с Небето – апел на душата към Небето.

Тя прави връзка и обмяна с всички будни същества и е метод за вливане на повече светлина в съзнанието на хората.

Молитвата е първият признак, че човек е влязъл в Божествения Път.”

„Пожелайте да имате ума на един ангел и сърцето на един Серафим, пламтящо от Любов. Молитвите обръщат вниманието на Висши същества и Разумните Сили ѝ отговарят. Те се приемат от Духа и той ги предава нагоре.”

Някой ще попита „къде нагоре?” – По Стълбата на Яков.

СТЪЛБАТА НА ЯКОВ

„Между човека и Бога има йерархия от 12 класа Висши същества. Всяка наша мисъл, отправена към Бога, минава през тези 12 класа.

Макар вашите молитви да не са съвършени, светлите ангелски същества ги приемат, преобразяват и ги пращат към Бога.”

2 дни след упражнението „Мога” Учителят дава урока за „Стълбата на Яков”.

„Яков представлява човешкото сърце, астралния свят. Неговите лоши черти са: нисши желания, хитрост и лукавство; а неговите добри черти са: стремеж към живот, Светлина и Сила.”

Яков краде първородствона брат си и бяга да се спаси в друга област. Но той е избран за родоначалник на евреите и му е определено да влезе в Пътя. В пророчески сън

„...видя той стълба, поставена на земята, върхът на която стигаше до небето и ангели Божии възлизаха и слизаха по нея.”

„Тази стълба не е вдигната, тя днес има по-големи разклонения. Бих желал всеки от вас да види тази стълба и когато дойдете само до първото стъпало, ще разберете смисъла на земния живот, смисъла на страданията. Те са обвивки на щастието.

Всички хора сега сме при тази стълба. Ангели слизат и възлизат, идва една Нова Култура...”

След завръщането си от САЩ в края на 19 век, Учителят е в непрекъснатата връзка с духовния свят. Той вижда „Стълбата на Яков“ и пише на сестра си:

„Напоследък виждам пътя към Небето като една стълба, по която постоянно слизат и се качват висши същества.“

И той разговаря с тях като наяве за предстоящите събития.

ЗА КАКВО ДА СЕ МОЛИМ?

„Пожелайте да имате ума на един ангел и сърцето на един Серафим, пламтящо от Любов.“ Същото трябва да искаме и за другите.

“Човек трябва да бъде много умен, за да иска разумни неща.”

Искането определя нивото на съзнание и степента на култура - да се молим за нещо Богоугодно, което има вечен характер.

„Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще дойде.“

“В даден момент е добре да отправяме молитва само за едно нещо. Например: за Божие благословение; за изпълнение Волята Божия.“

„Човек осиромашава, става невежа, боледува, защото иска да изпълни своята воля, а не Волята Божия.“

Който изпълнява Волята Божия, има всичко на разположение.

„Който търси Славата Божия, той всичко придобива“;

Може да се молим и за:

- да имаме условия за развитието на душата си;
- за здраве, за подмладяване, за обновление, за дарби;
- за един буден ум, за благородно сърце, за силна воля, памет, вяра, да видим мисията и да успеем да решим задачата, за която сме дошли;
- да избегнем изкушение, а като не можем – да го надделеem;
- да се молим за неприятел – да се смекчи сърцето му;
- Кармата дебне човека всеки ден, хиляди опасности има;
- да ни пази от лоша съдба и да отмени злощастие.
- при проблем да призоваваме името Божие с Любов, знание и сила
- пред публична изява: *“Боже, дай ми Твоето Слово и говори чрез мен!”*

- благодарност към Бога за всичко и за малките работи – за доброто, което е дал, за вятъра, за Слънцето, за Небето, за Земята и за хляба, за въздуха, за светлината, за водата, за подслона, за условията.

Да се молим още:

- да бъде съзнанието ни будно; да не пропуснем добрите условия ;

- като четем Словото, да размишляваме и да се свързваме с Автора;

- да искаме от Бог невъзможното за нас.

- да искаме да се всели в нас с Неговата Любов и да я опитаем сега.

- да се молим за връзка с: Невидимия Свят, светлите същества, Бога. За когото мислиш такъв ставаш.

Единственият, който преобразява, е Бог.

Смисълът на живота е в общението с Бога.

КОГА ДА СЕ МОЛИМ?

Бог ни е дал денонощие от 24 часа. Повечето ги прахосваме по светски приоритети, игнорирайки шанса за Божествен контакт, за който „нямаме време“. Но ако Бог каже само веднъж, че няма време за нас, всички наши „важни ангажименти“ биха изчезнали.

Можем да се молим по всяко време – и като сме будни, и като спим; и когато сме в неразположени или в противоречие...; преди началото и след края на всяка работа – хранене, спане, разрешаване на труден въпрос и т.н.; по 5 минути на всеки час...

Сутрин, обяд, вечер посвещавайте по един час за молитва за Бога.

Ако молитвата е силна, могат да станат чудеса, затова преди лягане и след ставане сутрин да се помолим, да влезем в общение с нашите братя и сестри, да попеем и после ще е леко на душата, лесно ще учим.

В наш интерес е да отделяме едно и също време за Бога.

Подходящо време за размишление и съзерцание е след 22 часа; 12 ч. в полунощ е час на мълчанието. Използвай го за вътрешна работа - за добиване на мъдрост, или от 3 до 5.

Човек трябва да бъде умен да използва, което му се дава.

Някои напреднали същества идват в ранните часове до зазоряване. Към 3-4 ч те работят интензивно – тогава и ние да се молим с тях!

Но има свещен час, който не трябва да се изпуска.

Учителят говори:

„Може да правите молитва, когато се пука зората.“ „Утринната молитва е за да се приеме новият материал“ – обяснява Учителят.

Зората е отваряне на света. А вечерната молитва е за тези духове, които уреждат материала, придобит през деня.

Бялото Братство има традиция да прави молитви при Изгрев слънце, практикувано от ранните християни и от Богомилите.

„Наричам молитвата пропуск, понеже ако след ставане сутрин не се помолиш на Бога, всички Ангели, които ревностно му служат, няма да те пропуснат да влезеш в Живота.“

„Ако пък условията ви ограничават, намерете начин да се вдълбочите в себе си и да я правите покрай другата работа.“

Дето и да ходиш, да можеш да се вгълбяваш през целия ден.

Ако и това не помага, в самотата вечер, сутрин, кога всички спят и няма да ви безпокоят, вгълбете се, докато се съедините с онези души, които знаят да работят, които се молят горе.

То е едно изкуство.“

КЪДЕ ДА СЕ МОЛИМ?

Молитвата не се нуждае от физическа почва, за да даде плод.

„Може да бъде в помещение или на открито.“ Целият свят е Божие творение и може да бъде използван за молитва. Кабала казва, че:

„Светът е Божие място. Но Божието място не е светът.“

Вярно, за начална изолация е необходимо тихо място, далеч от глъчката на света и други смущаващи фактори.

Затова са построени храмовете, но тук те сменят статута си.

„Кога се молиш, не бивай като лицемерите; защото те се молят по сборищата и по ъглите на улиците, за да ги видят човеците: истина ви казвам, че те приемат заплата си.“ (Мат. 6:5)

„А сега обръщат псалмите: бъра, бъра... Престъпление е това, което хората разправят пред Господа, а не любов. А Давид как се е криел, не ги е чел както духовенството днес.“ - говори Учителят.

„А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се Отцу твоему; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.” (Мат. 6:6)

Скришната стаичка е свещен олтар за лична връзка с Бога. И планината е място за общение с Бога, като условие.

Но най-добрият храм и най-доброто обожание е в човека.

Там молитвата „вирее” най-добре върху едно вдъхновено сърце.

„Не знаете ли, че сте Храмът, и Духът Божи живее у вас?” (1 Кор., 3:16)

Виждал съм медитиращи хора по гарите, пълни с народ; правил съм успешна молитва, тичащ след изпуснат рейс, и медитация върху перило на мост над фриуей с 20 потока бучащи автомобили. Въпрос на нагласа, на съзнание.

Виола укорява безсмъртния Занони:

– Ела поне веднъж на Църква да се помолиш на Бога!

– Мислите на душите, които се стремят като моята, са все молитви – отвърща посветеният.

Тя не разбира, защото живеят в Паралелни светове.

Човек не трябва да търси благословени места, Бог е навсякъде. А мястото, където се сключи контакт с Бога, става благословено.

Олга Блажева ми сподели колко силно било мястото, което ѝ отстъпил Михаил Иванов на беседа. Учителят говори:

„Къде и как да се моли е лична работа на всекиго. Важно е да има резултат. Бог е Дух и може да бъде обожаван само в Духа.”

КАК ДА СЕ МОЛИМ?

Апостолите попитали Исус, и той им дал Господната молитва.

„Потърсете ме от цялото се сърце и ще ме намерите” – се говори в Библията.

Учителят говори:

„Аз никога не си позволявам да уча някого как да се моли. Защо? Според мен молитвата е най-свещеният акт, достояние на душата. Аз се моля всякога и навсякъде”.

„Всеки знае как да се моли, щом насочи сърцето си към Бога.”

„Отворете радиото на ума, сърцето и душата си и тогава от Божествения свят идват благословения”.

„На Небето има хиляди същества, които ще отговорят”

Но преди да имаме общение с висшите същества, трябва работа, всеки ден да се пречистваме и с чисти мисли да се свързваме с умовете на всички добри хора – през свещения час да става разговор с всички окултни ученици на тази школа, в която сме. Всички окултни ученици по целия свят и тези от духовния се интересуват от нашия напредък. Добре е молещият се да търси тези, които знаят да работят; да се съедини с онези души, които се молят горе.

В Публичната молитва губим наблюдение върху личните емоции и мислим за публичното одобрение – да предизвикаме повече сълзи или хвалебствия за нашето „умение”. Няма хармония между ума и езика... Често пъти сме впримчени в одобрението и аплодисментите на аудиторията. (Веднъж, на събиране в Пловдив на модерните „духовни общества”, се ръкопляска след прочит на 91 псалм.)

Такава молитва надува егото, развива тщеславие и служи на Лукавия. Тези излияния на преданите поклонници от миналото не се изживяват днес. Те са като взети назаем дрехи не по мярка. Така нито са приети, нито оставят трайно впечатление у хората.

Учителят съветва:

“Молитвата да е разнообразна – когато човек се моли с известни молитви, всеки път да прибавя нещо от себе си.

Добре е да се молим и със собствени думи, както от вътре ни се диктува.”

Молитвата не е само външно четене и шепнене, но и изживяване – целият живот да се превърне във вътрешна молитва, да създадем условия за идване на Любовта; тогава идват светлина, мир и радост;

Молитва без благодарност и Любов не се приема.

На никого да не казваме за какво се молим.”

„Във вътрешния си живот човекът трябва да започне от Бога и да свърши с хората. Започне ли да оправя първо хората, че после да се свързва с Бога, той нищо няма да постигне.”

„Ученикът трябва да се моли сам, да е съсредоточен в молитвата и да преживява думите ѝ.”

В двадесетте правила от Учителя към окултния ученик четем:

„Ученикът не трябва да се смущава от формите, а да гледа духа на нещата.“

„Ученикът се моли сам. Той трябва да е съсредоточен в молитвата си и да преживява думите ѝ.“

„На ученика е необходимо малко съзерцание, за да може да се справи със себе си.“

„На ученика е необходимо малко уединение, за да може да уякне вътрешно...“

Но има и Всеобща молитва, когато всички отправят душите си към Всевишния за обща кауза. Тогава, по принципа:

„Обединението чрез Любовта прави силата!“ трябва да улучим момента на включване с мисъл: „Отправлям ума, сърцето, Душата и Духа си към Този, към Когото всички се отправят в този момент.“

„Не може да се молите правилно, ако се стеснявате. Обръщането към Бога възстановява хармонията.“

„В широк смисъл човек като учи и работи, се моли. Затова молитвата може да е придружена с песен, музика, учене, работа.“

Трябва да сте напълно съсредоточени и свързани с Бога.

Само при това положение молитвата ви ще се осмисли.“

Ако сме разсеяни и мислим за проблем, снарядът на мислите се пръска или отива встрани от целта и пропускаме шанс за контакт.

Стрела, която не е изстреляна от лъка с тетива, добре опъната до гърдите на стрелеца, едва ли ще улучи целта.

При достатъчно задържане на съзнанието си към Бога, молещият се усеща хармония в мисли, чувства и воля, и усеща вътрешна радост. Това е признак за растеж и за духовна връзка.

МАЛОСЛОВИЕ

„А кога се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото мислят, че в многословието си ще бъдат послушани.“ (Мат. 6:7)

Учителят съветва:

„Отивате ли при Бога, не говорете много думи.“

Малко думи кажете, но съдържателни.

Молитвата да е кратка, но интензивна.“

„Важно е вътрешното вдъхновение, а не думите.“

„Употребявайте само еднозначни думи, които ви се диктуват отвътре.“

„Само една свещена дума е останала от молитвата, дадена от Христос – АМИН. Тя е останала от една възвишена култура.“

„Като ученици, различавайте съществено от несъществено. Всичко, в което има живот, е съществено.“

Целокупният живот представя вътрешна непрерывност.“

НАКЪДЕ ДА СЕ ОБРЪЩАМЕ при МОЛИТВА?

Първосигналното мислене прави грешка, като търси Бог в географски координати като някой, който ще дойде отдалеч.

Един брат носеше компас – да се ориентира към изток, но щом човек мисли за Бога, той е обърнат към мистичния, вечния изток.

Други се обръщат при молитва към далечните планински върхове, към свещените езера, към храмовете или към други „свещени места“.

„Когато човек се моли правилно, винаги е обърнат към Бога.“

Правилно е да се обръщаме към 7-та посока – навътре у нас.

И да се молим „в Дух и Истина“

ПОЗА НА ТЯЛОТО

Във всички школи се отдава важно значение на положението, което се заема при молитва. На Изток – в поза „лотус“, ръцете на коленете. Те са положителни, свързани с природата. Така настъпва мир.

На Запад се молят прави или седнали; в Ориента – на колене.

На Ел Шадай Учителят иска учениците да слушат беседата в индийски стоеж.

Обикновено се молят – прави със затворени очи, за да се разкрие красотата на разнообразието на духовния свят.

Други начини са:

– издигане на ръцете над главата, така че да се образува “шин” – това значи че искаме да растем към Бога.

– с допрени пръсти (длани) – като при пронам – съединяване на Любовта с Мъдростта,

– с ръце нагоре и длани нагоре - отворена чаша;

– дясната ръка върху лявата, с дланта навътре върху сърцето...

Как трябва да са ръцете? Отворени или свити? Трябва да правим опити и според резултатите от молитвата, ще разберем.

Има вариант двете ръце да са отстрани на брадата с длани навътре и очи леко нагоре.

При всяко положение за различните хора има различни резултати.

*„Молитвата не търпи никакви правила и ограничения.
Ние в Него живеем и съществуваме и Той живее у нас.“*

КАКЪВ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ГЛАСЪТ НИ: СЛАБ или СИЛЕН?

Бог не може да бъде уплашен или предизвикан да върши нещо с гръмки и силни думи, нито се нуждае от тях.

Да не се вайкаме и да не викаме като се молим, нито да се хвалим; да бъде като естествен разговор, като между души; тогава ще се смекчи характерът на човека и работите му ще се оправят.

Не е нужно думите да се изричат на глас.

Умственото повтаряне е достатъчно.

БЪРЗИ МОЛИТВИ

„Сегашните хора, религиозни и светски, много бързат!

То показва, че нестигват времето, но това не е молитва!

Това е безсмислено четене. Така обезсмисляте нещата.

Нарастващите проблеми в семейството, в обществото, показват, че ние или сме престанали да имаме общение с Бога, или сме престанали да вършим Волята Божия.

Вие бързате, казвате: „Това не е важно.“ Не е важно за онези, които не знаят; не е важно за глухите, за немите, за слепите.

Но ти, като се молиш, мисли за своя Баща, Твореца на света.

Признай, че Той е направил за теб повече, отколкото ти за Него. Кажй: „Татко мой, дал Си ми много блага.

Ще туря ума, сърцето и волята си да работят за Тебе...“

„А вие декламирайте бързо и светът не се оправя.“

И след като молим за нещо, не трябва ли да изчакаме да ни се даде? Защо бързаме към следваща молба или просто си тръгваме? Дори уличните просяци изчакват и повтарят...

След молитва да оставаме малко в мълчание, за да видим какво Бог ще ни даде. „Това, което хората днес разправят пред Господа, е представление, а не Любов“ – говори Учителят.

КОЛКО ДА СЕ МОЛИМ?

Молитвата да е кратка, но интензивна: по 5 мин на всеки час, или по 10 минути сутрин, обед и вечер, в свещения час.

„Непрестанно се молете“ – по всяко време и на всяко място.

„Молитвата е непреривен процес. Ако се прекъсва, не е истинска. Да държим съзнанието си будно, свързано с невидимия свят.

И в работа, и в почивка; на сън и след сън. Тя е закон на Любовта.

Целият ти живот трябва да бъде молитва.

Ще поемеш въздух плавно и спокойно ще кажеш молитвата. Веднъж я кажи за ума си, после за сърцето си, и пак – за волята си. Тогава ще видиш силата ѝ.“

Затова Учителят прави молитвата „Отче наш“ за 20 минути, Добрата молитва“ – за 30 минути.

„Който е по-свободен, да произнесе молитвата бавно за около половин час, като прави пауза след всяка отделна строфа.

В тия паузи ще получите нови идеи, те ще ви учат отвътре.“

ИСТИНСКАТА МОЛИТВА

Чудесата се проявяват в резултат на истински молитви, в които чувство-мисъл-формите надхвърлят физичните закони.

Всеки, преживял такава молитва, знае как приближаващите фатални събития се отменят по някакъв странен начин.

„Молитвата е най-свещеният акт, достъпен само на душата. Душата има нужда от вътрешна, духовна храна, която може да се достави само чрез молитвата.

При Истинската молитва човек се чисти от користолюбие и негативни наслойки и впряга ВСИЧКИ ДОБРОДЕТЕЛИ. КОРИСТОЛЮБИЕТО е порок, който погубва душата.

Геният, светията, Учителят правят успешни молитви, защото не търсят лично благо, а работят безкористно за повдигане на човечеството.

Учителят отказва предложените му платени църковни служби.

Ако ДОБРОТО се постави като основа на живота, способността за истинска молитва ще бъде естествен резултат. Като си пред Бога, оставяш царските дрехи и обличаш дрехите на Смирението.

„Истинската молитва е едновременно наука и изкуство, силна вяра и медитация.“ Исус я прилага практически в своята служба. С молитва той прави въпросните чудеса. И показва, че хората също могат да правят чудеса, ако скъсат със своето старо, голямо човешко Его с всичките му грехове, болести и безсилие.

„Молитвата не се състои от механично произнесени думи. Истинската молитва не се изразява чрез бърбене, декламиране или чрез шепнене на заучени текстове.“ Липсата на молитвеници не може да бъде пречка да се направи молитва на свято място. Целта на писаните молитви е да даде условие на търсеция да мине в молитвено състояние. Затова молитвата на гърбавия роб била винаги приета, защото излизала от воплите на душата му...

Моленето само на празник или веднъж седмично е успокоение на съвестта, внушено от Княза на този свят. Ученикът трябва да изработи постоянно молитвено състояние, подобно на постоянно звучащия реликтов фон във Вселената.

Бог е Любов и Любовта е мярка за всичко във всички светове.

„Човешката любов добре започва, но не завършва всякога добре. Божествената – уж едно поточе, скоро става на море.“ (Елвилюри)

Тя извира от Духа и се проявява през сърцето – Принцип, който ражда Живота и се проявява в Движението към Бога.

„Човек трябва да слезе от своето високо положение, да се смири и като дете да се моли на Небесния си Баща.“

Няма определен език за това, освен този на сърцето – Любовта. Този език не се преподава, нито се изучава – няма готови формули за нея, няма технология за нейното произвеждане. Повтаряне на глагола „обичам“ е чисто

празнословие, ако преди него не стои жертва на личността, а след него – безмълвни дела. Едва когато човек забрави натруфената си личност, има шанс да открие пътеката към област, озарена от присъствието на Бога.

Във време на истинската молитва Бог говори на Човека, Той го учи отвътре. Затова, чрез молитва, в човека се ражда Познание.

Все пак, Всемогъщият Бог владее цялата Вселена, но не притежава едно нещо – нашата обич. Когато ние Му я дадем доброволно, усещаме какво е истинско Щастие.

Бог е същина на нашия живот и ние не можем да се самопознаем и да склучим реален контакт с Него, докато не разкрием присъствието Му в нас.

„Молитвата е истинска, когато предизвиква поне един миг на Божествено състояние. Това показва, че човек е направил контакт с Божествения свят” – казва Учителят.

ЧУТА МОЛИТВА

Ако с молитва се облекчава товара на ума и сърцето – значи е чута. Ако няма облекчение след молитва, значи не е чута.

* * *

През войната, на южния фронт Ученик на Учителя се крие 3 дни в пещера, пред която са разположени турци. Той се моли и обещава, че ще се посвети на духовна дейност, ако му се даде хляб. Малко след това една костенурка допълзява пред входа и носи на гърба си филия хляб.

* * *

Една бедна туркиня се моли през нощта за храна и брат Георги Куртев ѝ носи хляб. Жената е поразена.

– Но ти си християнин... Откъде знаеш...?

– Бог ме изпрати да ти помогна – отговаря братът.

Учителят разказва как Мюлер, със силата на молитвата, е прехранвал 2000 деца и че колкото повече е произнасял молитва с детинско настроение, толкова по-скоро му се е отговаряло на нея.

* * *

ТЕСНИЯТ ПЪТ

Приложението на Любовта и Молитвата, в своята външна форма, са достъпни за по-широк кръг хора. След това идва т.нар. „Тесен път“. Той е за хора, които правят нова трансформация на чувства, мисъл и воля и ги съгласуват с Волята на Духа.

Щом сме минали през Портала, сме избрали да проведем пътуването по Тесния Път зад Портата на физическия свят и да се изкачваме по Стълбата на Яков нагоре към Бога. Затова ни трябва сигурен водач.

За наше щастие имаме вещото ръководство на Учителя.

Преди да тръгнем по Пътя, трябва да определим крайната цел. Това е най-висшата цел на живота ни – да достигнем до Бог и да общуваме с Него.

Изкачването по стъпалата минава през няколко свята (нива), като се използват духовни способности и Божествени състояния.

* * *

Има противоположни становища по отношение на лекторите в България и тези на меркантилния Американски континент.

Там лекциите се заплащат според известността, марковото облекло и колата на лектора.

Тук, българинът казва: „Щом взема пари, остави го!“ Но сега някои оторизирани лектори минаха на американския вариант.

Друга разлика: в САЩ най-вече ценят личния опит по темата. „Останалото може да го намерим в Евангелието или в Интернет“. В една от християнските школи там, лекторът е наричан „witness“ (свидетел). След Евангелските цитати той задължително споделя личен опит по темата.

А в България казват:

„О, той се самоизтъква! ...Няма да се отклоняваш от цитатите!“

Мисля, че в това отношение американците са по-прави... Затова ползвам този метод тук.

БОЖЕСТВЕНИТЕ СЪСТОЯНИЯ

Ще изредя накратко няколко стъпала от тази стълба: Размишление, Концентрация, Съзерцание, Медитация, Озарение, Обожание, Служене, Общение с Бога...

РАЗМИШЛЕНИЕТО е неволеви съзнателен процес на мислене, насочва мисълта в определена посока. То може да преведе ученика във Вътрешния свят, да обогати ума му, да уплътни мисълта му и да разшири съзнанието му, за да обхваща все повече време и пространство и да му покаже високите върхове на Посвещението.

За тази цел Учителят дава всекидневни размишления в 3^{те} свята с по едно изречение от книгата „Светът на Великите души“. Резултатът е разширяване на съзнанието, просветление и обнова с нови идеи. *„Размишлявайте за Бога, колко е Всеъдър и Всеблаг и ще дойде Светлина в умовете ви, Чистота в сърцата ви и Истина в душите ви. Светлината носи знания, Чистотата – сила, а Истината – Свобода.“*

С размишления започват беседите от последните Школа на Учителя - “Утринните Слова”.

СЪСРЕДОТОЧЕНИЕТО е волево отхвърляне на странични фактори и навлизане в дълбочина, междинна фаза между Размишление и Концентрация.

„Сутрин, преди да е изгряло Слънцето, ще се съсредоточиш няколко минути, ще мислиш само за Единния и, че си между ангелите.“

КОНЦЕНТРАЦИЯТА е волеви процес, вниманието в една идея, както при лещата – лъчите на светлината се събират в една точка. Не се усещат дразнителите *„нито топ да гръмне, нито игла да ви боде“*.

„КОНЦЕНТРАЦИЯТА е едно тайно средство за черпене на информация от подсъзнанието“ – говори г-н Маждалани, основател на Първия езотеричен Университет в Ливан.

СЪЗЕРЦАНИЕ. След съсредоточение и концентрация върху обект, човек се оставя на неговото пряко въздействие върху душата му. Това е емоционално състояние, при което той наблюдава пасивно какви мисли, чувства и преживявания ще породи обектът върху него. Добре е той да бъде добър, красив, силен, вдъхновяващ.

Съзерцанието е тайната на прякото разбиране на подсъзнанието.

„Р. Тагор всяка сутрин прекарва по два часа в размишление и съзерцание и в това е силата му. Така се разтоварваме от грижи. Съзерцанието не е механичен, а вътрешен процес – метод на Вътрешната Школа. При него мисълта ни трябва да е насочена към Бога, Ангелите, звездите, Слънцето” – говори Учителят.

“Т.М.” от Специалния Окултен Клас означава затваряне на връзките към света.

„Да станеш глух за всякакъв шум, за всички звуци вън и вътре в теб, за да не те смущават.” Ученикът затваря 9-те отвора на сетивата за външни впечатления и се вглъбява в Съзерцание в 10-я (3-то око), откъдето призовава Бог. Тъй започва Медитацията.

МЕДИТАЦИЯ. Тя е по-висш аспект от молитвата – безмълвно общуване с Бога. „Медитиране трябва, а не мечтане.

Труден е пътят за еволюция, но сега е по-приятен.”

В пълна пасивност, без умствено усилие; без спомен за мястото, времето и личността, която сме били, чакаме какво ще ни се представи. То не винаги отговаря на очакванията ни (веднъж при медитиране вместо Учителя ми се яви Михаил Иванов).

Медитацията е изкуство да бъдеш бдителен и спокоен пред входа на съзнанието. Тя е инфраструктурата на Езотеричното познание и крайъгълен камък на всяка окултна или мистична работа.

Тя пази Тайната, която позволява да се надникне в подсъзнанието.

ОЗАРЕНИЕТО е висша октава на съзерцанието. Съпроводено е с брилянтна светлина, в която се виждат ясно причинно-следствените връзки и целият пъзел на феноменалния свят. Озарението е достигане до самото Разбиране – ключът към съкровищницата на Познанието – цел на работата на всяка Школа. Медитацията и Озарението дават разбиране и за неща извън нашата компетенция и опит. В полусънно състояние слушах да говори Йогананда на място с много хора от един храм със снежна белота По-късно ме заведоха в същия храм, който се казва „Lake shrine” ...

Храмът на Йогананга „Lake shrine”

... Озарението предизвиква дълбока Радост, възторг и висше Вдъхновение. Етимологията на българската дума, това е отговорът на Духа на зова на Молитвата на медитацията.

„Вдъхновение, вдъхновение, вдъхновение – ти си благословение” – се пее в песента – мантра, дадена от Учителя в Общия Окултен Клас.

След като получим Духовния Контакт и Небесното Благословение, изразяваме нашата благодарност и преклонение пред Висшата сила с **ОБОЖАНИЕ**. То не се изявява с красиви думи и обещания за вярност, а със Служене на Висшата Сила и с поддържане на Общение с Бога. Свързани сме с Бога както реката – с извора си. **СЛУЖЕНЕТО** на Бога при Учителя няма нищо общо с църковната догматика. Служенето разбира изучаване и спазване на дадените правила. То е метод за окултно развитие, при което се организира Духовното тяло и се създават нови органи.

Затова са необходими специални познания и компетентно ръководство.

Като служим на Бога „в **ДУХ** и **ИСТИНА**”, имаме единение и хармония.

ОБЩЕНИЕ С БОГА

„Нашето богатство не е в имането* ни, а в Общението с Бога.“
„Ако не общувате с Бог, с кого друг ще общувате? Всички трябва да призовем Бога и да дойдем в контакт с Него.“

То е действителен факт, често споменаван в Свещените книги. Бог непрестанно говори. Във всички времена е говорил на хората. Бог е говорил на всички, но едни са чули, а други са забравили.

Книгата „Летописи“ показва, че връзката с Бога е най-важна. Царете се оценяват според верността им към Бога. Давид често говори с Бог и дори иска помощ срещу враговете си. /1 Летописи 14:10/ Синът му Соломон иска от Бог мъдрост и разум и ги получава, както и богатство и слава. /3 Царе 3:5/

Учителят говори:

„Иезекиил имаше общение с Бога, неговата глава мислеше, душа имаше той, не беше от кал“.

„Като иде човек при Бога, 3 тела му трябва: едно Божествено, едно – за общение с ангелите и едно тяло за общение с хората.

Чрез молитвата ще се научиш да влезеш в общение с Бога, да говориш с Него. Когато мислите и чувствата на човека са чисти, хармонични и красиви, Духът Божи слиза в човек да работи.

Да имаш общение с Бога, да чуваш Неговия глас, да чувстваш, че Той е доволен от теб, значи да имаш вътрешен мир.

Като искаш да разрешиш даден въпрос, трябва да си тих и спокоен вътрешно. Ако си гневен, недоволен или неразположен, не вземай никакво решение по въпроса. Нека всичко утихне и тогава отпрати съзнанието си нагоре и чакай отговор. След 15-20 мин. ще го получиш. Само в спокойна вода се отразява Небето.“

„И ще Ме намерите, когато Ме потърсите с цялото си сърце!“
– говори Господ на пророк Йеремия / 29:13/.

Учителят споделя: „На 19 години ме порази тежка болест, от която никой не се спасява. Със сълзи на очи молах за опрощение на греховете ми и обещах да се посветя на Бога... Скоро след това здравето ми се възстанови.“

Само така човек се повдига и влиза в общение с Бога.

Като студент над хълм в Хасково изнудвах Учителя да ми каже смисъла на живота, иначе отказвах да живея. И получих бърз отговор.

А преди 25 години, като емигрант в САЩ, болен и без средства за живот и за завръщане в България, лях горещи сълзи, седнал на перилото на моста в Пасадина (подобен на Аспаруховия мост във Варна) над Freeway с 20 платна за коли:

„Ти, Който държиш кормилото на моя живот и ме доведе в тази далечна страна, не ме оставяй да умра като американски просяк! Не дойдох тук да печеля, а да се уча да Ти служа и т.н.”

Беше 24 декември...

На другия ден, Коледа, по време на едночасова медитация в Храма на Йогананда, дойде непознат човек, който пак в медитация е бил упътен да ме намери и да ми предложи работа...

„Всичко може да изгубите, но ако сте в общение с Бога, вие ще придобиете възкресение” – говори Учителят. Той ни учи, че Пряката връзка с Бога не трябва да бъде само моментно достижение след молитва и медитация, а процес на непрекъснат контакт с Духовния свят. „Непрестанна молитва” /Павел, 5:17/ „Непрестанно се молете!” са последните думи на Учителя от 27.12.1944)

„Човек трябва да бъде винаги във връзка с мисълта на Бога и да не допуска прекъсване. Когато навлезе правилно в тази област, той ще има хармония в мислите, чувствата и волята и ще усеща една вътрешна Радост. А тя е признак, че той се развива правилно. Така се свързва със света на напредналите същества. Сутрин като станеш, ще се молиш, за да знаеш, че Вратата на Живота е отворена за теб през деня. И всички стеснителни условия се отстраняват.”

„Писанието казва: „Духът ще ви научи на всичко.”

„Това е един колективен Дух, когото всички трябва да познавате и да Го имате в душата си. Той е изявление на Живия Господ и е носител на всички дарби, способности и блага.” – говори Учителят.

Когато Бог мълчи, повредата не е в Него, а в нашата станция. Енергия, Вибрация, Светлина, Мисъл, Дух са стъпала от Космичната Стълба.

Когато се отказваме, ние сами подписваме присъдата си. Човекът на успеха не употребява думата „невъзможно”.

Затова Учителят даде магичното упражнение „Мога!”

„Ако чакате отговор, трябва да бъдете като нетърпеливото бебе, което плаче, докато дойде майка му. Трябва да предявите правата си за вашето изгубено Божествено наследство. Най-много мисли за Бога неегоистичният човек” – говори Учителят.

Търпеливият Йов имаше дълъг разговор с Бога. /Й, 42:4-5/
„Аз те моля настоятелно и искам от Теб и Ти ми изяви.
Слушал съм за Теб с ухото си, но сега окото ми Те вижда”
„Молитвата е зов на душата към Бога. Той може да мълчи, но
вие не преставайте да го зовете. Кажете като Яков:

„Няма да те оставя, Господи, докато не ме благословиш!
Ти ще бъдеш с мен, когато всеки друг си отиде!”
Не бива да се съмнявате, че Бог ще ви отговори, ако сте
постоянни във вашите искания.

И ако Го търсите постоянно, достатъчно интензивно и дълбоко,
Той накрая ще се обърне към вас и ще каже:

– У него душата се е пробудила! Ще му помогна.”

Покоят, Хармонията и Радостта, които обладават молещия
се, са отговорът на Бога. При повтаряне на това състояние той
започва да усеща все по-ясно Неговото присъствие.

Във видение може да видим образът на свят човек или да
чуем Божествения глас и ще знаем, че сме в общение с Бога.

„И Бог говори на Моисей лице в лице,
както човек говори на своя приятел.” /Изход, 33:11/

Тогава душата разцъфва от Радост като дърво с хиляди
благоуханни цветове. Силата на този аромат зависи от степента
на развитите добродетели. Така ние ставаме проводници на
живи висши сили, които крепят целия човешки род.

Когато сме получили Посвещение, знаем да Различаваме:

Слушаме човек да говори, а усещаме, че Духът ни шепне, че
Учителят ни говори, че Бог ни благославя.

Виждал съм Светлината на Учителя във вдъхновеното лице
на Георги Томалевски, на Светозар Няголов, на д-р Методи
Константинов, при Михаил Иванов... Пожелавам ви я!

Щом те можеха, и ние Можем! Можем!

Когато напуснах по средата на следването си Техническия
университет на бездушните машини, Учителя ме върна с думите:
„НЕ БОЙ СЕ! АЗ СЪМ ЗАД ТЕБ!”

Божествено Обещание! Пак не учих, но какъв гръб имах!

И какъв международен успех с моята диплома! И покани за
участие в симпозиуми в Монте Карло, Ню Йорк и къде ли не!

Пожелавам на всички искрено търсещи такива Обещания!

УЧИТЕЛЯТ, ШКОЛАТА И НИЕ

Учителят живее в динамична медитация и в постоянна връзка с Горните светове и съветва и учениците да се стремят към това.

„Духовните практики не са външен механичен процес.

Те са методи на Вътрешната Школа” – говори Учителят.

Тук само нахвърлих мисли по някои духовни практики, които са подробно описани в брошурата ми „Добродетелите”.

Те се изучават и практикуват в Школата при качване по стъпалата.

Учителят Беинса Дуно показва как се прави връзка с Бога

Без тях е немислимо съществуването на никоя духовна Школа.

Школата е в постоянно общение с Бога, в постоянен контакт с всички живи и благородни души, с всички будни и съзнателни умове, с всички благородни сърца, с еднакъв съзнателен стремеж.

Занемаряването на духовните практики в Школата превръща живота на Братството в клубна дейност с ритуални затихващи функции.

Четат се „Мисли за всеки ден“, но къде са „Чувства за всеки ден“ и рядко се практикуват „Дела за всеки ден“.

Донякъде тази липса се покрива от ПАНЕВРИТМИЯТА, но и тя се изопачава с нововъведения.

Четири ПРАЗНИЦИ на ЖИВАТА ПРИРОДА са занемарени или се честват формално, с изключение на Сливен. Годишният им празник е около ПРАЗНИКА на СВЕЩЕНИЯ ОГЪН” - 22 юни.

Това е връзка с най-мощната Енергия на Живата Природа!

„Прекъсването на връзките с Разумния свят ни прави жертви на тези същества, които ни ловят като риби” – говори Учителят.

Успоредно с това върви процес на легализиране на Окултното Учение и превръщането му в официално вероизповедание, нагодено според властовите изисквания под знака на Лукавия.

Това не е по Волята и по Завета на Нашия Учител!

Затова будните внимават за настъпващи деформации;

гледат да опазят Традицията и Завета на Учителя;

стремят се да поддържат връзки с Духа Му и да станат

Негови Съработници в изграждане на Новата Култура.

Защото, братя и сестри, Новата Култура изгрява със Слънцата на упражнението “Мога”, дадено преди 100 години.

Времето на Учителя не е минало, то тепърва предстои!

Варна, 22 Юни 2017 г.

Христо Магжаров

ЛИТЕРАТУРА ПО ТЕМАТА:

1. Учителя „Молитва”, НБ, изнесена на 17 Юли 1915г., (Събота) в София, непечатана
2. Учителя „Молитвата”, НБ, ИБ, 8.2.1920г. (Неделя) София
3. Учителят, НБ Пета серия, „Защо твоите ученици ядат и пият” Беседа 2 Април, 1922 г., „Прави правете Неговите пътеки, стр.191
4. Учителя „Молитвата”, 36 Школна Лекция от ²²² год. на ООК, 23 Юли 1924 София
5. „Общение с Бога”, Извънредна беседа, изнесена в 21 часа на 23 Ноември 1930 г., София, Изгрева
6. Учителя „Молитвата”, УС - 5:00ч. - София, 3.12.1933г. (Неделя)
7. Учителя Законът на молитвата, УС - 5:00ч. - София, 10.12.1933г. (Неделя)
8. Боян Боев, „Акордиране на човешката душа”, т.²: „Общение с Разумното Начало”, „Страж на човека”, „Реална връзка”, „Тихият глас”, изд. Бяло Братство, София, 1999
9. Беинса Дуно, „Методи за работа на ученика в Школата на Бялото Братство”, съставител Влад Пашов „Имам дом неръкотворен” том 1: Размишление, концентрация, съзерцание, медитация, Изд. Бяло Братство, София, 2000
10. Христо Маджаров, „Добродетелите – някога и сега”, 24 Май, Мадара, 2015 г.
11. Галя Маджарова. „КАБАЛА. Традицията”, изд. Алфиола, 2015 г.
12. Галя Маджарова. „Упражнението МОГА”, изд. Алфиола, 2017 г.
13. Парамаханса Йогананда „Как можете да разговаряте с Бога”, лекции от 19 и 26 Март 1944 г. в Селф Реализейшън Фелоушип, Калифорния, САЩ
14. Кирпал Сингх, „Молитвата, Нейното естество и техника”, Издателство „Зограф”, Варна, 2007
15. Сант Такар Синг „Съединяване с Бог”, Радиоинтервю от Ню Йорк, Февруари, 1987 г., Издание на „Холософско общество - България”.
16. Жозеф Б. Маждалани „Медитация и съзерцание”, Издание от Общество на Приятелите на Бялото знание, Бейрут, Ливан, София, 2013 г.
17. Джиовани Веротиеро, „Где е Истината? Учението на П. Дънов и отговор на критиките против туй учение”, „За Църквата и свещениците”, София, 1922

Изказвам благодарност на приятелите Ивайло Станев и Диан Семов за предоставената ми информация по темата от Интернет

Авторът

Акад. Христо Маджаров

ПЪТЯТ КЪМ БОГА

* * *

НАД КНИГАТА РАБОТИХА:

инж. Диан Семов

Милена Добрева

Издател: инж. Георги Кръстев
СД "Алфиола" - Варна

За контакти:

GSM: 0887/819-814, 052/610-814

Hr_madjarov@mail.bg, Alfyola_knigi@abv.bg

www.Alfyola.com ; Фейсбук: Alfyola knigi